

und•er |'ʌndər| |,ʌndə| re•al¹ |'rē(ə)l| |ri(ə)l| |ri:l|

Dictionary

tran•scrip•tion |trən'skrɪpʃən| |trən(t),skrɪpʃən| |trən,skrɪpʃ(ə)n| |trɑ:n-|
noun

a written or printed representation of something.

under•bug |bʌg| a miniature microphone, typically concealed in a room or telephone, used for surveillance.

1 make (a sound) with one's voice

• during (a specified time period, reign, or administration)

Dette manuskriptet er skrevet ut i den formen det fikk etter at forestillingen var ferdigstillt 10.04.08. Punktene, bildene og scenen har ikke hatt en bestemt rekkefølge underveis i prøveprosessen, men blir stokket om ettersom komposisjonen kommer på plass. Rekkefølgen i scenene er i dette utkastet basert på forestillingen etter den er blitt omformet til tre ulike nomadisk stedsspesifikke versjoner; for Södra Fot i Stockholm, for Black Box Teater (store scene) i Oslo, og for the Collapsable Hole i NYC.

Manuset gir mest mening å lese om det også ses med dokumentasjonen, men manuset supplerer dokumentasjonen ved å forklare prosjektets dramaturgiske grep.

Introduksjon (av sosiale spill og grunnlag for déjà vu)

Lys på i salen når publikum kommer inn. Rommet er rommet. Den romlige løsningen tilpasses spillestedet. Grepene bidrar til å definere/understreke rommet-som konstruksjon_les: anatomien i veggen/stedet.

Julia inn.

når går over gulvet.tangstanke, knapt synlig. (Bryter evt en av linjene i salen.)

Setter seg i publikumsgradengene. Balanserer vesken på hodet, veskestroppen gjør at det ser ut som hårbånd.

Tester spenst i madrassen hun sitter på.

*Julia: (provar engelska)
Wara. Nej. Wawa. Werer. Jip. Werer.*

Louise inn. Er grå.

Setter seg.

Dom tar in varandra. Men ulik grad av interesse.

Mathias inn.

Inn vanlig. Ramler/eller annen fysisk ting i trapp. Går gjennom kommentar av det, sjenerad over det, stiller seg uforstående til hva de ser på/vad som var så roligt.

*Etablerer først at venter på noe.
Så begynner langsomt spill mot dem.*

*Mathias styrer handlingen;
Bl.a.: later som han har tvangstanker/utsetter julia/ sjekker ut louse.
/underholdre seg selv/ dra situasjonen for langt/reflekere over hva som skjer da.*

Mathias: det är väl som det är då.

Mathias: ja, man hamnar ju i floskler.

Sitt inte där och lådsas som att du är osynlig.

Mathias går ut på golvet, forventer seg noe av de andre, men de vet ikke hva situasjonen er. Han driller mellom ulike definisjoner av situasjoner, og forandrer med det situasjonen. Vipper mellom å gi inntrykk av at han er dum, for dermed å skape et sosialt frirom for seg selv, og å underholde seg ved å manipulere den sosiale situasjonen.

Louise er i en lignende lek. Hun skaper ikke frirom ved å opptre dumt, men manipulerer mellom å gi ulike førsteinntrykk av seg selv som gjør det umulig å stigmatisere henne. Hun vipper bl.a. mellom femme fatale og bare observerende neutral. Mellom barnlig naivitet og farlig gjennomskuede intelligent. Hun agerer uten ord, med mimikk og endring i kroppslige signaler. Mathias derimot snakker, går ut på gulvet, etc.

Mathias, fra gulvet:
Ok, men om vi kastar runt allihopa..

Ja, nu känner man ju att man lever igen.

Mathias: Kan ni va tyst sen.

Mathias: ja vet at vi är många här men om vi kan hopseti hoppseti hopp! Ja.

Mathias reiser seg opp og kommanderer julia.

Mathias: hejhejhejhejhej, nu! Så där kan du inte göra. Nu ber du om ursäkt.

Hopper, medans fortfarande i meningen.

Mathias: Så enkelt, bara ett litet litet ord.

Mathias: nej, eller...

Louise: biv.

Mathias: ja. Eller bever. Nej.

De sitter lenge. Så gir Mathias Louise en sak/armband/lommetørkle/kabel, avhengig av rommet.

Louise: thank you. very mutsj.

Han sender henne ut på gulvet. Hun går ut døren.

Sara inn sammen med louise, det får effekt som om louise er doblet, fordi de ikke kommenterer hverandre. De går over gulvet tilbake. Sara litt kvinnelig i åpning. Kontrasten blir tydeligere ettersom stykket utvikler henne mot androgynitet.

Mathias gir erbjudande til sara. Sara bejaker inte.

Sara finner sin plats. Humorpotensial i hennes ikke-kommentar av mathias.

Louise tar med seg jakke, går inn i handling som liknar ska gå, sedan tvekar/

Sara springer ut, som har glömt något, mathias følger efter, julia reser seg: dette starter en rytmikk.

Mathias: AKTAAH! (til julia)

Mathias: sett dig./ (til Sara) Sara kommer inn og setter seg i déjà vu I

Mathias snakker til sara, forsøker utsette henne/iscenesette henne

Mathias: det er bra, sitt. Mer. Hopp. Nej jag menar nej. Eller duktig.
Screwed, blued and tatoood right on the ass. Scruvum bruvum, right on the ass.

Sara går over gulvet forbi mathias, på vei mot sitt igjen.

Sara: en biv. Så. At han är där. Mej. Eller mej.

Alla ser på mathias. En sekund at rommet er som om en er på en scene.

Mathias: okei. Eller om det er så här då. At alla ställer sig upp här, på rad.
Eller at dom står upp. Ett två tre. AHAAH!

Louise reiser seg, går ned på gulvet. Har så høyt tempo at hun går ned mathias til han ramler, han springer 2 varv rundt henne

Mathias opp i gradengene. ger applåder

Mathias: Det var.
Hela havet stormar, kjenner ni till den.

Louise tar applauder. Bukker høytidelig, som om det er en stor opphøyet scene.

Louise: tenk you very mutsj.

Louise setter seg. Det blir stille igjen.

Julia: (till sig själv) Jess.

Julia: dysleksli.

Mathias: va?

Julia: Dysleksli. Eller ta sli på ett annat ord. så att det går snett.

Mathias: ja.

Kommunikasjonen dør ut da ingen skjønner hva julia prater om, og det blir humorpotensial av at er over toppen sosialt mistilpasset/nerdete. Julia jobber med forutsetning at hun er i en utsatt posisjon med mennesker hun egentlig vil bli kjent med/imponere, og forstår ingenting av metanivåene av sosiale situasjoner Louise og Mathias leker med.

Mathias går over gulvet igjen, holder på i andre enden. Julia lager paralell av hans bevegelser.

Mathias. Setter seg på gulv. Går ut av rammen (fiktiv) han har sittet i, med ryggen til,

Mathias: Ja det här har men ju gjort några gånger.

Mathias: bra, lek, eller at du er satt, eller var känsla, par, eller farg grön.

--

gå situation, skuespillerne bryter rommet

M. (tuller): nu blev jag förvirrad

J; fast nu, nu förstår inte jag

M: jepp, nu får du berätta skillnad. Så är det. Jag ferstår ingenting. Hon ferstår ingenting.

J: va, hvadå ferstår. Du säger

M; ja det presis. Jag ferstår inte heller nånting, det är inte så konstigt.

J; men det är inte

Louise fersøker hjelpe julia.

M: nei presis! Oj nei svært fersrtå. Jag vet, jag låter som bamse, he.

J: men det är inte, vad är svært å ferstå

M; (*endrer til irritert*) inte vet jag, det var du som börja, du sa såhär, du sa jag ferstår ingen ting, nej inte jag heller,

L og m går samtidig;

L; men jag kan gå, det är inte

/m; ja stick då

Mathias går runde på gulvet

M; ja så var det i alla fall

L; babai

M; hejdå

J; men venta, eller

M; nei presis, hur skulle det se ut, om du gick

L; men vi har ju inte ens börjat

J; vad

M: nu börjar det

L; shit är jag sen

M går fram til henne

J: du kan ju inte gå.

m:jag hör inte vad du siger

I: ja, men jag missförstod

m till I: vadå missförstod. Vadå kan man int. Hur kan man missförstod

julia samtidig: men det var jag som missförstod.

M:ja! Hon sitter her och missförstår.

L: babai!

M: nu går jag. Nej, jag går inte.

M: det börjar nu. SHIT DET BÖRJAR NU; DET BÖRJAR NU.

L: shit jag är sen.

M og I setter seg. Titter fram, som om noe skal begynne. De leker samme lek, at noe skal begynne. Denne leken forstår ikke julia og sara følger ikke med, det skaper den sosiale situasjonen som louise og mathias leker i.

Alla sitter kort sekund og stirrer fram

Makias: shit det börjar nu

Så løper mathias ut.

Louise venter, så går hun fram på gulvet, tar over mathias initierende manipulerende funksjon som sosial manipulator. Står på gulvet og stirrer på de andre, så slipper hun vesken I gulvet, og går tilbake I gradengene, tar en ny stol som er alt for liten, og sette seg litt for nærme julia. Lener seg framover og venter alvorlig på at noe skal skje. Julia vil ha henne til å flytte seg. Komisk situasjon av julias alvor og louisese ironi. Louise må tilslutt flytte seg.

Déjà vu

Mathias inn igjen. Han repeterer eksakt samme inngang som i hans første entre.
:

Mathias inn.

Inn vanlig. Ramler/ting i trapp. Går gjennom kommentar av det, sjenerad over det, stiller seg uforstående til hva de ser på/vad som var så roligt.

Etablerer først at venter på noe.

Mathias: *jaja, hopp! Fallerallanlej!*

Situasjonen glir inn i annet moment fra begynnelsen av forestillingen:

Sara springer ut, som har glømt något, mathias følger etter, julia reser seg

Mathias: *akta!*

Mathias: *sett dig./ Sara kommer inn og setter seg i déjà vu I*

Mathias snakker til sara, forsøker utsette henne

Mathias: *det er bra, sitt. Mer. Hopp. Nej jag menar nej. Eller duktig. Screwed, blued and tatoood right on the ass. Scruvum bruvum, right on the ass.*

Sara går over gulvet forbi mathias, på vei mot sitt igjen.

Sara: *en biv. Så. At han är där. Mej. Eller mej.*

De blir sittende i gradengene alle sammen igjen, i en ny null situasjon. Følelsen av reversert tid. Og mathias og louses manipulering av den sosiale situasjonen har med deja vuen (forhåpentligvis) manipulert publikums forståelse av narrativ og sosial setting også.

Sara begynner å binde på seg bandasjen, første del av avkledning og transformasjon av henne som objekt/ skulptur.

Louise reiser seg, tar ordet. Initierer nok en sosial forvirring, men komposisjonen glir her for første gang inn i eksakt musikalsk rytme. Replikkene og bevegelsene skjer parallellt i de fire skuespillerne. Parallele funksjoner av representasjoner av klassiske teatral funksjoner eller medvirkende til romlighet spres samtidig som at rommet nå åpnes fra å være en sosial psykologisk realistisk situasjon av fire kropper (psykologiske individer) til rommet som konstruksjon og skuespillerne som brikker i spillet.

Sara: *(hvisker) Mens hun binder på seg bandasjen...*

Louise: *- det är för tidligt att påpeka att berlin är en mycket roligare stad än dusseldorf.*

Makias: *jah?*

Saka: *jag tror,eller*

Det var konstigt.

Sara går ned mot mathias, binder inn foten hans med teip, fester teipen i gulvet og lager en linje fra han og i retning døren.

Louike: Jag har tre interessen: 1. Berlin
2. ishockey
3. ordet porr.

Sara: Porrrrr.Drndrndrn.

Louike: Fast det är inte så bokstavligt, jag gillar andra grejer också.

j: vadå förstå do yount speakar swedish

m: va

j: at speak sweedish?

Makias: jah?
eller at. Det var
Inget.
Nu.

Makias: jah?

L- Existerar inte på engelska

Makias: Det är hon som gör

lägg dig inte

S: du förstår inte det

J: inne eller ute

Sara: det vet jag redan

J: problem

Sara: hired.

Sara: Then you got to get tillbaka den

Sara: Förstår du väl

Louike: We gotta get this shit to chicago by noon, otherwise our asses are cooked! *Later som ingenting, at hun ikke har sagt noe. Tilbake I spill naiv.*

Julia: That's English for sure!

Rommet går fra venterom til bane

Teiprullen er utgangspunkt for dette. Mathias tar løs foten sin fra teipen på gulvet, leter etter å lage en linje. Fester teipen til foten igjen, den blir serpentin for den sittter fast, blir til at han vil ha tak i rullen. Dette gjør at det også ser ut som han sparker fotball med den, og at ballen alltid kommer tilbake til han.

Slik forvandles rommet til bane, sara løper over gulvet med de rare skøytebevegelsene sine, henter melkevagnen for hun vil også være Foppa. Louise frakter vognen en liten bit over gulvet og går inn i den og parodierer ballett, Julia spiller leke tennis på sin side av banen, begynner å transformere klærne sine, tar det rosa skjørtet på.

Sara: (leker hockeykommentator)

: rundt mållinje, rundr rundr/aaah/cover your holy and your away!

Okei Foppa med pucken, går över kanadensiska blå, ner forbi den vänstra teckningscirkeln, attackeras av Eric Brewer, håller kvar pucken, ner över förlängda mållinjen... tar sig förbi tre kanadensiska försvarsspelare! Rundar kassen, håller i, går ett skär tillbaka och så in i banan, passar Alfredsson som skjuter i MÅL!!! VILKET FANTASTISKT MÅL!!! Peter Forsberg tar på egen, helt på egen hand, bort det kanadensiska försvaret innan han serverar Alfredsson som bara har att slå pucken i öppet mål! Vad kan denne #21 inte göra? Jag vet inte om jag överlever den här matchen, det är ju fullständigt livsfarligt, hjärtinfarkten närmar sig! Oj,oj,oj,oj, OJ! Jag orkar inte hålla på, jag orkar inte hålla på!...

-

- Forsberg...Sundin...tillbaka till Foppa som håller i pucken utanför vänstra teckningscirkeln...skär in bakom förlängda, ställer sig i Gretzky-position...Holmström är framme och stör Brodeur, tar rejält med stryk från Niedermayer och Blake...Foppa skickar ut den till Affe på högerkanten, vidare till Lindström... kommer det ett skott snart?

Spillet går mot slutten når sara får tak i ballen(teiprullen) og kaster den i vagnen- och det blir mååål.

Vagnen er ute på golvet. Julia går ut på gulvet med rosa kjolen på. Bane-scenen slutter nesten før hun får gått på gulvet. Hun vil vise Louise at hun også ser ut som en ballettdanser, går inn i vognen, men da er situasjonen endret. Julia løper til Mathias.

Sara blir stående i gradengene og begynner å lese opp sin meritliste for seg selv, som er på et papir som hun har i strømpene:

Sara: -Her er min meritlista:

-Wild brunch, gossip girl

M: -Wild bunch

Sara: -blekk
-Body
-Brave
-Videoboom
-Spøkelse
-kuv
-Henderna
-Nimmt schaden
-Hja

Julia og Mathias begynner å referere til S Kubricks "The shining", er redrum portrett sammen.

Samtidig nærmer louse seg sara, slik at de kan gå inn i tvillingportrettet.

Shining-referanse:Tvillingbildet av sarar og louike.

Julia blir til boy i the shining i et sekund, hun ene hånd opp, egentlig på vei til å gjøre noe annet med hånden, den blir til killens indre stemmesak. Når de ser bort I andre enden av rommet står sara og louse i tvillingreferansen til the shining. Når mathias bryter bryter sara og louse også. Scenen er første speiling inn i bilder med doble referanser, og underliggende destruktivitet, som de senere referansene bygger videre på.

- Mathias - bra!, eller. Biff,svj. Bra bort. Bort.
Litt hes røst etter det, da.

Saka: *(står igjen nederst i rommet)*

- julius cesar is muy only real friend

Mathias: *(Bukker med lampen, eller et objekt som passer lokalet)*

-tenkyou very mutsj.

Sara og mathias løper bak veggen eller i rommet utenfor, eller toalettet, avhengig av rommet.

Lek bak vegger

At de holder på i rommet bak får i begynnelsen referanser til dårlig revyteater, der humoren er basert på at de går fra den ene skilleveggen til den andre, etterhvert til at rommet bak er som en projeksjonsduk, altså at ikke rommet egentlig finnes. Det får også effekt av at det virkelige rommet, dets egentlige funksjon- som vaskerom/toalett/ arbeidsverksted/studio, blir avslørt, altså rommet tilskuerne sitter i har ikke som sterkeste identitet å være et rom for å skape illusjoner i men noe annet. Kontrasten mellom effekten av projeksjonsduk og rommets egentlige idé blir et begrepslig mellomrom som nesten virker umulig og samtidig åpner diskusjonen i estetikken.

Leken anpasses spillestedet slik at det best kan poengtere konteksten, da dette er den viktigste dramaturgiske effekten av grepet, i tillegg til å få humoristisk effekt som forpunkt for vendepunktene inn i psykologiske overgrep som kommer etter dette.

(Eksempler på grep i rommet fra tidligere gjestespill:

Södra Fot: cabaretsenen, parodien på amatørteatergruppevirksomheten i skarpnäck,

Black Box: riggeomerådet til Jean Vincent (og hans hund Fiona),

Collapsable Hole: toalettet i hjørnet av rommet, hvor det meste foregår av snuzk i kontekst av gruppenes trashestetikk/liv.(överdrev lite))

Handling fra Black Box:

Sara og Mathias begynner lek bak vegg. Julia inn dit etterhvert. Så Louise til slutt. Alle fire er med i leken i ca et halvt minutt.

Først de går som i dumme danse hoppe steg, "en två tre ojt"

Hopper likt fram og tilbake

En kaster noe, hunden(Fiona)/vaksemoppen følger efter.

Strutesn løper forbi (Louise på Saras rygg- blir også tatt opp igjen på slutten av forestillingen).

Mathias -Were gona burn up hollywood.
(Sier det bak scenen, utenfor bilden.)

Så Louise ut. Hun er femme fatale aka kjæresten til Roger Rabbit i sampling av hennes bevegelse ut av døren.

Julia ut ett litet tag, sen inn igjen.

Mathias ut etter en stund, med brettet/skatebordet.

Mathias: Där knöt vi ihop säcken hörnu

Julia holder på i vaskerommet. Sitter på vaskemaskin når den går, hopper opp og ned. Sara begynner referansebevegelser: er Grace Kelly i projeksjonen, så Brigitte Bardot.

Parallellt med projeksjonseffekten bak veggene: mathias møter louise ute i scenerommet.

Leken etablerer møtet mellom de, som de senere bryter. Det første emosjonelle grunnlaget som får dramaturgisk funksjon senere i komposisjonen.

Louise -Tenk you very mutsj.

L -Ursäkta fins det nån jag kan fråga var toaletten är nånstans. Nyss.

M -En två tre fira fem seks sväng.

L -Ich ferstein

L -Oki, je regrette touss.

M: här finns en *kvallité* och en *kvanntité*. så det blir mycket utav bägge, både *kvallité* och *kvanntité*. och det är bra för vårt fortsätta samarbete, för då kan vi på nytt se en *kvallité* och *kvanntité*.

Sara kommer ut. Setter seg i guttespagat ved siden av louise, slik at louise også går i spagat og de dyttes rundt av hverandres ben. Ser ut som fjantig edderkopp-teater-tingtang.

Mathias går mot dem, kommenterer:

M -inn i rollerna! Kom igjen, -inn iii rollernah!

Mathias går lite för små steg.

L -och lite för små steg...

M -inn i rollernah!, vänta jag gjør om den där sortin

Mathias setter seg ned ved louise, de leker med hørselvernet, sara begynner å teipe dem inn. Det får referanse til skulptur, i tillegg til at teipen kommenterer rommet, og også innrammer (kjærlighets) møtet mellom louise og mathias.

L - nämmen för jag förstår inte det där.

M -en sund själ i en sund själ är dom flestas människors strävan.

L -jag frågar dig på alvar, inte på låtsas.

M -är kultur en folkrettighet. Sant eller falskt. Är sollentuna en kommun, sant eller falskht. Ässhole. Ässhole. Llentuna. Jah.

Mathias setter høretelefoner på louise. Vil gi henne musikk, men gjør det samtidig som er i agresjon mot henne. Hun ser lite barn ut med for store hodetelefoner, samtidig manipulerer han utenfor leken med at hun ikke hører på han.

M -du är inte. Med.

Louike -mikromano. Lite depressiv. Bara lite depressiv.

Mathias springer plutselig rundt. Som et varsko, tvil om han bryter sin egen lek eller ikke.

M -det var hela havet stormar. Känner du till den.

-Ta tit pipi.

- virusi vins. Ett två ta.

L: -nu kände jag att jag plötsligt bara var **I** det.

M - men hur menar du, som t-shirt. Hur menar du. Minnesotamodellen, ja men vilken.

De går i dette møtet fra intuitiv kommunikasjon som ikke basert på ord, til at kommunikasjonen er helt borte

Det sara har teipet rundt dem får innelåst effekt av louise.

Louise (til sara) -tres tres intellectuel

Sara -vah?

-Ja.

Julia (kommer ut fra bakrommet synger, som å dele ut toner til et kor):

-der ska du börja, der ska du börja, der ska du börja, der ska du börja

Louise tar sin tone og synger med: til sang som er teit ringlyd, og skriker høyt når hun har hørselvernet på og lavt når hørselvernet er av.

Mens julia går over gulvet replikker sprer seg utover, bevegelsene over gulvet ender rommet og rytmen i komposisjonen:

M - bra!, eller. Biff,svj.

M -det där ser bra ut, det måste jag säga. (at det får metaperspektiv också.)

- M -julegrisen. Alla kan dansa. Alla var glada, vem har varit där.
- J -Sjöng lite falskt, bara.
- S -Det här är en helt annan grej än skriskor.
- M -Försök inte lös gåtan, men lev den.

Referanse til Le Mempris

Mathias går over rommet og begynner med en slags iscenesettelse av sara og julia. Vil at de skal gjøre noe. Typ seksuellt. Louise kommer ut av teipfomasjonen, fortsatt med hørselvernet på hodet. Går bak mathias og vifter i skjørtet hans og later som de er på et filmsett.

M -såh! Inn i rollerna. Bra. brollop. Typ. Jah, eller, vad gjør du? Vind ja. Det blåser från högerkanten. Justt det. Och inn i rollerna. Eller det var at..

Julia begynner å bejæe hans instruksjoner ganske fort, legger seg oppå sara, men tar fort overtaket over regien selv, og dette kommer overraskende i forhold til den psykologiske oppbygningen i stykket på dette punktet. Det vipper mellom å være agressivt og sensuellt. Dette får referanse til en blanding av den påkrevde Brigitte Bardots nakenscene i "Le Mepris" av Godard, av filmkameraet som er litt for nære og situasjonen er litt for intim til å være del av det egentlige narrative i handlingen. Her får det effekt av en uhygge av noe som samtidig blir forbigått, og jeg benytter den dramaturgiske effekten av scenen slik den er hos Godard til å infiltrere/forvirre dramaturgien i forestillingen. Scenen er også koblet til det dramaturgiske vendepunktet som kommer senere i forestillingen.

Mens sara ligger på gulvet med Julia oppå seg, tar Sara frem en merittlista hun alltid har med seg, og begynner å lese, som paralell handling til at hun til viss grad blir antastet av julia (dette for å ikke understreke det som overgrep for mye, og for å lede stykket videre inn i den neste handlingen.

- Sara: -Ja. Jusst det!
 -Her er min merit lista.
- mistic: the ballad of harry angström. Harrry?
 -Akon. Don't blame it on me.
 -Rocky eeriksson?
 -lemon headssss

Glir over i paraqlellsituasjonen da mathias kommer løpende forbi og begynner tanya harding snakk

Parallelsituasjon, sara og mathias i løp i hver sin retning:

Mathias: Ja det var at Tanya harding. bimpktum M – Här ser ni en som hänger med come on det här är med huvud och resten är tystnad ha nej jag skojade. Att hon skulle tanya harding, kommer ni ihåg henne hon skulle, så skulle hon, eller sa, nej, bom, hun visste at man kan ju bara, eller så gick det, så var det i alla fall	Sara: Just det tanya harding! Jag skulle...Here it had been not. Frukt. Nei. Wet has coming prowerer/ Is happy coming in here. /Someone has to get it. Warten, water eller frukt. Men javna torr. /But if someone har som dry air they can come in here.
--	---

Sara: Det var alt från oss. Tack så mycket fuckface.

Julia:

- Woostergroug

Kaos scene

Den nye romligheten til kaaset begynner med at Louise klättrar upp på vagn och sitter Buddhafigur. Dette får kontrast-effekt pga alvoret i posisjonen/hennes mine og taste of banality/stupiditeten i at hun sitter på melkevognen. Mattias kommer ned fra gradengene, och skjutsar louse på vagnen over gulvet. De bryter gulvet diagonalt mens hun sier replikken, dette setter igang en ny kjede av reaksjoner.

Louise -were safe and as long as we keep moving. Were safe and as long as we keep moving

Replikken er sampling fra Dough Atikens "sleepwalkers", men får humoreffekt av taste of banality leken til louse og mathias.

Rytmen i replikken og bevegelsen glir over i kaaset. Han dytter henne rundt i en sirkel, som tar inn rommet slik at det er begynnende maskin, louse hopper av vognen når kurvene til mathias snurring begynner å bli skummel, og fortsetter sirkelen- krysser rommet og løper opp i gradengene, begynner på primalskrikene/overtonelyd/islandsk busjvisj,.. - løper fram og tilbake i gradengene,

Mathias fortsetter å bruke sentrifugalkraften i vognen til å snurre rundt hele rommet rundt rundt, turketrull. Det roterende punktet midt i rommet balanseres av at sara krysser rommet diagonalt løpende, og klatrer opp i taustigen bak scenen (sødra fot) /lysrampen i bakrommet (Black Box) /garasjeporten (Collapsable hole). Louise bevegelser fram og tilbake i gradengene lager parallele bevegelser på statisk punkt av rommet. Julia har rolig energi for å balansere kaaset- kler seg om, tar på genseren på hodet, leker/hopper opp og ned på

samme punkt, med ikke.hysterisk energi, prøver å få ordning på gulv, evt spiller litt tennis igjen.

Julia -Ok, men om vi kastar runt allihopa

Sara (fra stigen) Skriker "Fribiljett!" med redrum stemme fra the shining.

Sara -"Fribiljett! Fribilljett! Fribilljett! Fribilljett!"

Kaoset avsluttes av at louise løper ned fra gradengene til enden av rommet og begynner å gli ned i en guttespagatt, som en parodi på en finale, hvorpå sara hopper ned på gulvet, glir mellom bena hennes like før louise når gulvet i spagaten og roper hepp.

Sara -Hepp!

Louise -Hepp!

Déjà vu II

Sara tar seg ut fra Louises ben, begynner å springe ut, som har glømt något, mathias følger etter, julia reser seg, det blir en sampling fra déjà vu situasjonen:

Mathias: akta!

Mathias: sett dig./ Sara kommer inn og setter seg i déjà vu posisjonen like ved inngangen av scenen.

Mathias snakker til sara, forsøker utsette henne

Mathias: det er bra, sitt. Mer. Hopp. Nej jag menar nej. Eller duktig. Screwed, blued and tatoood right on the ass. Scruvum bruvum, right on the ass.

Mathias løfter louise, Louise løper over rommet, dette er kontast til de tidligere Déjà vu situasjonene, konflikten som ligger mellom de er det som her tas opp igjen: mathias springe mot henne og løfter henne mens hun er i fart: (bilde av at kommunikasjonen er ikke eksisterende og det er bare å fysisk flytte på den andre som er igjen av kropp i møte med hverandre) Mathias setter henne på plassen si inne i innrammingen sara teipet rundt de to tidligere, legger henne på gulvet, hun blir liggende i morsom ventestilling, går så over i å hoppe opp og ned fordi hun må tisse fordi hun ler (skjer alltid med louise på ordentlig),
Glir over i neste bevegelse:

mathias løper over rummet, sara tror at han følger etter henne fordi han går i samme diagonal som henne. Hvorpå hun begynner å løpe bort fra han og si "inte mej inte mej", som igjen gjør at mathias tror at han følger etter henne:

Sara - inte mig imte mig,

Mathias - men

Louise (*heier med*) -Upp med knäna! Upp med knäna!

Når han tror at han jager henne ender han tilslutt med å få tak i henne, hvorpå hun henger seg fast i han klynger fast og vill ikke slippe, parallellt louse er lykkelig, hoppande i teip strekket. Samtidig dobler julia saras grep å mathias, hun henger fast i henne og han forsøker å få henne av gjennom å snu seg rundt. Bevegelsene av det paret og julia og louse hoppende i teiplinjene sine blir til en trepunktskomposisjon i rommet. Julia tar gensen på hodet slik at ansiktet hennes forandres fra å være stort og tidsløst med krøller rundt hele hodet,- til å bli klassisk flamsk 1700-talls med håret strukket bakover. Dette ligger der som forspeiler til vendepunktet i neste bildet, hvor gensen får videre effekt.

Mens sara henger fast på mathias begynner sara å fortelle om når hun jobbet på gamle hjem og inga som var opprørt over at pluto var så ful når han var på TV

Sara - vet du jag jobbade med gamlingar, och sen var det Inga, hon, och sen satt hon och kollade på TV, och sa "usch vad ful han är, usch vad ful, hur kan han se ut sådär." Vilken tur att det bara är på TV. Och sen var det Pluto hon satt och kollade på. Tecknat. Usch vad ful han är.

Samtidig forsøker mathias å ta seg løs fra saras grep, og klarer det til slutt.

Mathias -oj va jobbigt det där var, nu är det ljuva nittitalet är över.

Når mathias tar seg løs fra saras grep beveger han seg diagonalt i retning louse, når han går forbi henne henger hun seg fast på armen hans, vil ha kontakt, og henger etter han pga farten hans til den andre enden av rommet. Han dytter henne fra seg ganske voldelig. Dette fører inn i det dramaturgiske vendepunktet inn i den stille delen av stykket.

Den viktigste delen av hele den foregående oppbygningen handler om å binde publikum via humor, komposisjon i fler deler av rommet, og rytmikken i handlingene. Når vendepunktet nå kommer er forsøke "å fryse tiden", slik at punktet i Korine-samplingen som nå kommer kan "stå stille i tid"

Dramaturgisk vendepunkt/ Korine bilde

Etter at Louise blir dyttet bort av Mathias, dytter/løper hun ned julia, dette skjer som en dominoeffekt av bevegelsene mellom mathias, louse og julia. Det ender med at julia ligger på gulvet med louse sittende overskrevet på henne, hviskende saras meritlista.

Louise -Wild brunch, gossip girl

M	-Wild bunch
Louise	-blekk
	-Body
	-Brave
	-Videoboom
	-Spøkelse
	-kuv
	-Henderna
	-Nimmt schaden
	-Hja

Paralellt med at Louise setter seg ned på Julia dytter Mathias vognen over gulvet, hvilket lager lyden av maskineri igang, og bryter rommet i diagonal og setter an tonen av destruktivitet. At den psykologiske stemningen nå er diametralt motsatt av hva den var sekundet etterpå er det som er det dramaturgiske grepet, og også det som gjør at komposisjonen nå kan være veldig stille i form av lyder. Mathias knirking av vognen i en diagonal linje, Luises hvissing, og Saras forsiktige foppa hopping over rommet er lydbildet.

Louise reiser seg fra Julia og går, og tar med seg genseren Julia har på hodet. Setter seg i gradengene. Holder konsentrasjonen, destruktiv stemning, å Julia. Hun er ikke i bevisst manipularing av psykologisk situasjon lenger, det er heller ikke Mathias, de er deler av komposisjonen og den psykologiske situasjonen de har skapt.

Sara kommer mot Julia, setter seg ned ved henne, Julia tror hun kommer for å trøste, men Sara ser på henne som objekt; noe som er gøy å sette ting på. Dette er del av den psykologiske stemningen som blir del av rommet på dette punktet. Hun setter strømpebuksen på Julias hode slik at Julia blir liggende på gulvet og strømpebuksen blir som kaninører. Her er samlingen av bilder fra Harmony Korines film "Gummo" av portrettet av gutten som alltid har på seg kaninører. Julia reiser seg, går mot brettet (som her blir referanse til skateboardet), går opp på det, og begynner langsomt å vugge det med kroppen mens hun ser på Louise. Lyden av knuffingen av brettet er det eneste lydbildet i rommet. Louise har satt genseren til Julia på hodet og holder opp armene på genseren slik at hun får de rosa korineørene. Julia har strømpebuksen på hodet som gjør at hun blir både referanse til Gummo og til det flamske 1700talls ansiktet.

Dette punktet i stykket er også vendepunktet av forestillingen fra psykologisk situasjon til forestillingen som levende installasjon. Komposisjonen gjør her at skuespillerne først og fremst beveger seg videre i bildereferansene; komposisjonene er nå i størst grad basert på rytmikk, bevegelser, linjer i rommet og anspeiling til referanser, og har nesten ingen anspeiling til narrativitet lenger.

De psykologiske føringene som blir benyttet dramaturgisk tidligere i stykket for å binde situasjonen, fokuset og publikummet, blir i delene som kommer videre fra dette punktet mindre og mindre viktige; den virkelige situasjonen som nå oppstår i rommet er den egentlig eneste definerende føringen. (Denne situasjonen ligner mer på situasjonen av en visning i et galleri, der referansebruken er en del av sin egen historikk og ikke trenger å forklares narrativt.)

Tilbake til handlingen:

Samtidig som julia beveger seg med brettet langsomt til den andre enden av rommet med kroppen begynner Sara å ta av seg deler av løshøret hun har på. Hun jobber med linjer av teipstreken hun har under seg på gulvet, lager linjer av håret, og jobber med linjene på kroppen når hun setter de mange lagene av strømpebukser i ulike lag på magen. Hun tar her inn referansen til damien hirst forhold mellom kropp og objekt og skulptur, (selv om denne referansen nok er viktigst for meg og skuespillerne). Hun leker med å lage mannskropp av overkroppen ved å dra bort puppene.

(Alle saras kropps-momenter er basert på mitt arbeid med henne kropp som skulptur. Hun er over-tøyelig og kan bevege kroppen i unormalt mange posisjoner, samtidig som hun ikke har elegansen til en ballettdanser, og får derfor en vesen aktig fremtoning/referansepotensial.)

Langsamt transformeres hun til ikke-kjønn i løpet av de neste scenene, (denne transformasjonen skjer egentlig langsomt utover hele forestillingen, og grepet er at publikum ikke skal merke hvordan det skjer, men de tydeligste referansene er i dette bildet). Hun begynner å dra kroppen/bena langs kantene i teipstrekeformasjonen hun tidligere lagde rundt mathias og louise, og går slik fra å arbeide med linjer på sin egen kropp til linjene i rommet. Hun beveger seg opp over søylen/veggene i rommet med bena opp slik at det både får humoristisk potensiale og forholdet kropp/skulptur/linjer blir dratt enda lenger.

Samtidig som dette går Mathias fram og tilbake i rommet og sørger for en bevegelse som allikevel har noe statisk over seg, og han begynner å sette opp flere teiplinjer, og slik også lage fysiske linjer i rommet.

Bitscene mellom julia og sara

Julia nærmer seg louise og snur brettet og nærmer seg sara i stedetfor. Dominohandlingen av psykologiske overgrep går her ut over sara, og hun krysser linjene til sara i teipformasjonen hun sitter. Dette ender igjen i at sara biter julia, og sara går over rommet igjen. Julia blir sittende i teipformasjonen.

Mathias sitter i den andre enden av rommet under denne scenen. Han har teip på kinnene. Og begynner sin fysiske transformasjon til dobling av louses indianer eller noe annet taste of banality.

Louise sitter på andre enden av rommet. Ser han, speiler han. Hun har laget hiawata av fotballteipen rundt hodet. Handling mellom sara og julia skjer parallellt med dette.

Når Sara går fra teipformasjonen etter å ha bitt julia går hun over rommet, tar på seg skjørtet igjen og begynner på meritlista monologen fra auvirkomma veiklinga. (jeg henspeler her til mitt forrige stykke, også en referanse som er viktigere innad i ensemblet enn for å bli forstått utad). Monologen er veldig stille, og bare de som sitter nærmest når hun gpr forbi dem kan høre den. Hun tar på

seg skjorten hun har hatt med seg, knepper den igjen slik at begynnelsen på androgyniteten kommer nærmere. Hun har nesten ikke langt hår igjen på hodet på dette punktet.

Sara:

okej, min meritlista:

ni er hyvens, men jeg er en drndrn. Jeg verkar helt grym, trevlig og avspänd.

Okei, vi är: Jag är snyggast, (förutom nu när jag har vitt på mig) strax före dig. (det ska du va jävligt stolt över) sen kommer du, du, och du i turordning (Min brorsa bedöms inte nu).

Snyggast öron: Min brorsa.

Snyggast näsa: Du, sedan Du. Sedan jag, och sist du. (Min brorsa är inte med men har ärvt farsans potatisnäsa ungefär.)

Vackrast ögon? Klockren dundrunss seger för dig!

Snyggast kropp? Jag! Jag är stolt över min kropp, för att den är så vinglig. Svenskarna är det längste folket i världen, medellängd hos män är 180,2 cm. Fatta, m-e-d-e-l-längd är 180,2 cm!
och jag är bara 169 cm!

Snyggast frisyr? Jag igen! Sist du. Närrå.

Fulast klädstil: Min brorsa, tyvärr. kler sig som ett fiskflak. Sedan du. Du klär dig rent ut sagt förjävligt fult.

Mest sexuell erfarna: Jag (jag tvivlar på att nån av er andra slår mina hundra tolv män, plus en kvinna).

Sämst musiksmak: du.

M -meh, jag fick ju inte nån, ju.

Louike: -We gotto get this shit to chicago by noon, otherwise our asses are cooked!

Julia har under saras meritlista lekt med teipene i teipformasjonen hun ble sittende i etter bitscenen, lager lyder med å dra teipene. Dette danner lydbildet under meritlisten til sara.

Julia -Shit jag är världens sjukaste jag kom på en sjuk grej om er
Att ni alla var sumobrottare att jag var lera och jättegled

Bevegelsen inn i sluttbildet

Mathias tar av seg buksen han har på seg under skotteskjørtet og kaster den ut i rommet.

M -Ååååååh, varså god!

Han har skotteskjørtet over. Sara plukker opp buksen og setter den på.

S -Jah! Den är bättre.

Sara har nå på seg buksen og skjorten så hun får referanse til en transseksuell. Begynner å leke med kroppen, vil lage rar figur av den. Ber Julia om hjelp til å holde henne, slik at hun kan lage rar kropp som hoppe fremover. Julia hjelper motvillig og det blir komisk situasjon av kroppene/viljene.

S -Ja, vagnen är bättre

Sara setter seg i vognen og forsøker å ake seg fremover. Det går ikke så bra da hun ikke klarer å få fart, og julia kommer og hjelper henne.

S -yeeeeehhee!

Julia blir mer og mer voldsom i måten hun dytter sara rundt på, og velter henne tilslutt og setter seg oppå vognen.

S -hey take it easy you bloody sexy beach, bloody sexy beach. Bitch. Bitch, I meant bitch.

S -Jag kan göra själv nu. Det går bra. Babai.

Julia snur grindene i melkevogna mot sara slik at hun spidder sara/låser henne inne. Etterhvert går hun mot louise.

Legger seg på madrassen og begynner å arbeide med (teip)linjene i denne delen av rommet. Hun får referanser til dogville når hun sitter i visse posisjoner med madrassen. Mathias setter opp en ny teip, so gjør at det ser ut som louise sitter inne i huset. Bildene ar basert på hennes arbeid med madrassen som linjer, sin kropp som skulptur, et psykologisk møte mellom henne og louise, og referansene møtet og bildene får. Under denne delen av stykket er lydbildet veldig stille, blidene skjer parallellt på så mange deler av rommet slik at fokuset ligger i dette.

Louise setter seg ned i julias rom (som Mathias har laget av å teipe henne inn) da bryter julia spillet og går ut av rommet. Hun forholder seg nå til teiplinjene som regler.(f.eks. grenser)

Sara står under denne scenen i den andre enden av rommet med en vannflaske. Hun lager fontene av kroppen sin, og spruter ut vann samtidig som hun lager engelfigur. Hun slipper også vann ut av munnen uten å spytte. Dette får humoristisk effekt samtidig som det speiler an på det vesen aktige, eller bryte regler.

(ANM: Det er veldig farlig å forklare for mye på dette punktet i komposisjonen, da ingen av disse bildene har så tydelig forklarlige intensjoner som det ser ut som hvis de skrives ut i ord. denne delen er så billedlig at dokumentasjonen må ses i første hånd for at det ikke skal virke banalt)

Sara beveger seg diagonal i retning louise ved å følge vannsporene hun lager på gulvet. Dette bildet ender i at hun setter seg ned ved louise og slipper vann i ansiktet hennes, for så å smøre ut maskaraen rundt øynene hennes. Dette får referanse alle mulie gråtescener, da louise har maskaraøyene ut resten av forestillingen.

Under disse handlingene er Mathias i bakrommet. Han bygger teiper og linjer der ute, som fører frem til at han i den følgende scenen tar ut sperrebånd i rommet slik at rommet blir til maskinen i sluttbildet.

Julia står ved de vanrette teipene mathias har satt opp ved utgangen av rommet og lager lyder med dem mens maskara-scenen pågår.

Etter at sara har laget maskaraøyne på louise beveger begge seg til utgangen av rommet, og bruker platen som er kommet ut på gulvet, sara pakker inn louise i plast og det får blanding av banality effekt og film noir effekt.

Mathias begynner å dra ut sperrebåndet i rommet. Han fester det rundt julia, slik at hun blir en av stolpene slik at sperrebåndet går i sikksakk. Sara og julia er i handlinger som fyller rommet slik at rommet som maskin langsomt kan bygges opp. Når sperrebåndet er festet kan skuespillerne løpe med det slik at det ser ut som hele rommet vibrerer/er en maskin. Denne scenen vipper også frem og tilbake i referanser og alvorlige eller humoristiske situasjoner, men den dramaturgiske effekten er her slik at komposisjoene kan pågå og pågå ut ifra en jevn malende strøm.

Stykket avsluttes brått ved at de går ut av rommet, en liten gjentakelse av deja vuen inntreer og skuespillerne går av scenen slik at publikum ikke helt vet om det er slutt eller ikke, slik at følelsen er at komposisjoene vil pågå.

(Fra slik sluttbildet slik det ble skrevet ut i manuset som forelå 18 mars 2008, 3 uker før premiére:

Sluttbilde:

Julia: Happy birthday little untermench

Sara slipper vann ut av munnen. En gang sprut som fontene. Slipper ut av munnen.

/glider over i portrett av legger seg oppå louise, sliper vann på hennes ansikte. Målar maskaraen til fornøyd. Resre sig, går.

Parallelt:

Mathias apati

Julia i tar opp ting. Omstrukturerer teip. Redo. Går.

Inn igjen i spring. Bryter teiplinje ned

Louise setter seg opp. Maskaraøyne er der.

Glir inn i stilling, ser på de andre. Louise og julia blir doblet i energi.

Julia slår av litt lys. Dimmeren syns mer, passer de andre bildene.

Sara spytter mer. Skøyter sake.

Julia: **were gotto gotto**

We gootto get tjis sj

We gottogotto

Forvandlinger av karakterene/kroppene underveis:

sara:

Utseendemessig:

I begynnelsen i feminin jakke og sko. Genser på hele tiden. Starter med noe som gir assosiasjoner til noe kvinnelig. Utvikler seg til Brigitte Bardot konnotasjon i øyeblikk. (Dette er ikke det samme som Louises utseendeforandring, der det er for manipulere sosial situasjon.) Langsomt blir hun androgyn. Tar av seg egne sko. Tar av løshår, hun er kortklipt under. Så blir skjorten hun har brukt som jakke i begynnelsen til en maskulin skjorte, hun får Mathias' bukser. Ender opp androgyn/transseksuell uten at publikum oppdager forvandlingen, bundet inn i Saras lek med hvorfor hun endrer på kroppen. Spytt som en statue, slipper vann fra munnen- glir nesten over i vesen, lodjur person. Men og er egentlig veldig nære Sara privat i slutten psykologisk, i hennes kommunikasjon med dyr/planter.

Psykologisk:

Leker med sin egen kropp som skulptur for ulike konnotasjoner. Vi tror hun er empatisk i begynnelsen; les sosialt deltagende i situasjon, men leker egentlig med seg selv, innad fokus. Ikke interessert veldig av rommet eller de andre personene. Hun jobber hele tiden med dyr-kommunikasjon i tanken; ikke empatisk til menneskenes aktiviteter. Denne kjølige holdningen er ikke den samme som Louises og Mathias'; Sara leser heller ikke de andre som likesinnede, men det er fordi hun ikke er interessert i dem, ikke fordi hun underholder seg av deres dumhet.

Setter inn sine egne bilder, fikser på ting i øyeblikk. Som strømpebukse på Julias hode, lek med ting og klær og sin egen kropp, og til slutt spytt som statue. Hun er hele tiden konsentrert rundt sin egen verden, og lar seg derfor ikke påvirke av den sosiale situasjonen som Mathias og Louise iscenesetter rundt henne. Underveis i stykket leker hun også med de andre i spillet; men hun er aldri egentlig interessert i de andre, eller blir påvirket av de; de er bare et praktisk verktøy for bildene hun lager. Ser hele tiden på de andre som objekter/skulpturer/funksjoner. De to konfrontasjonene med Julia; Le mepris bildet, bitscenen og Julias hevn på Sara når hun ruller henne i vognen har en viss psykologisk katalyserende funksjon, men hennes psykologiske dramaturgi er allikevel at hun er den som ikke blir forandret underveis av det som skjer i rommet/ stykket.

Julia:

Utseendemessig:

Hele tiden henne selv, og ikke som sosial bevisst hva utseendet signaliserer. Men hennes 1700talls flamske utseendet blir input i noen bilder. I begynnelsen leker hun med bagen, den skaper det første bildet av ansiktet i endring. Så tilbake til vanlig nøytrale konnotasjoner når hun har håret ut i krøll. Tar ballettskjørtet til Sara på under genser, så hun ser mongoloid ut, så av med skjørtet igjen, og andre øyeblikksbilder. Hun kler seg om fra tennisskjørt og genser, tar på skjørtet som hører til gensen, har gensen på hodet under første ansiktsforandring, har stømpebuksen på hodet slik at ansiktet er der under hele Korine scenen, hennes androgynitet kommer fram i sluttbildene under maskinen.

Psykologisk:

Forutsigbar stille i begynnelsen. Tar den sosiale situasjonen på alvor. Finner bilder som til viss grad er forutsigbare, slik at de er der ut ifra hennes psykologisk usikre situasjon; vil være fin i kjole. Etterhvert blir bildene mer sammensatte, som i skate/Korine bildet, og når hun aksepterer strømpebuksen. Dette avslører også langsomt en mer sammensatt psykologisk person. Grepet med henne psykologiske utvikling er at man stigmatiserer henne som svak i begynnelsen, med konnotasjoner til mine tidligere forestillinger, og hun ender med å gjøre de mest avanserte blidene, som Korine/arbeidet på madrassen/når hun bryter teiplinjene med kroppen,- alltid bundet sammen av Julias intensitet på scenen. Den uskyldige/barnlige spillestilen gjør at hun blir umulig å stigmatisere som en rollekarakter.

Finner på og ser rare ting, på denne måten innad fokus, men og hele tiden interessert i å høre hjemme, være del av en sosial situasjon.

Louise:

Utseendemessig:

Kontrasten mellom hennes intelligens og at hun kan se ut som hun er 12 er utgangspunktet for manipuleringen med rollefiguren.

Hun har klær som kan stigmatisere henne ved noen typer spill/kroppsspråk, og som så kan forandres til at samme klesplagg blir til stigmata motsatt; feks fra femme fatale til lite barn, til neutral kommunegrå,- slik manipulerer hun slikat klærne og kroppsspråket definerer den hun er. Etterhvert som leken drar igang og forestillingen blir nærmere installasjonen blir hun en deltager som endelig har funnet en sosial struktur som man kan underholde seg i uten å bli konfrontert med verdens stupiditet. Får maskaraøynene på slutten, dette tar tilbake femme fatalen konnotasjonen fra begynnelsen, men hennes barnekropp kontrasterer hele tiden motsatt, slik at bildet blir komplekst.

Psykologisk:

Angriper taste of banality/humor I at hun angriper det banale.

Starter ved å gi konotasjoner til grå konotist, til vi blir uinteressert i henne. I punkter der hun har fokus er det subtilt dobbeltspill, så mye at vi ikke gjennomskuer det. Derfor er det uforutsigbart når hun er den som manipulerer situasjonen mest, og at hun er den som hele tiden lever på ironisk nivå med virkeligheten. Langsomt dobler hun/tar over mathias spill. Stille observerende alikevel, tilslutt.

Ny situasjon i rommet på slutten. Der er hun virkelig, naken, for første gang. Louise jobber ut ifra idé om at denne karakteren aldri blir utfordret, kan finne utfordringer, for hun kan alltid kontre situasjonen/er den mer bevisst enn de som initierer den. Bob dylandsk. Hun har et møte med Mathias, hvor de er hverandres for første gang møte av likeverdige. Øyeblikk av opphøyet kommunikasjon. Når kommunikasjonen fordufter er det fatalt, louise i psykologisk portrett av at hun utagerer følelser fysisk, uten at dette er kalkulert eller manipulert.

Mathias:

Utseendemessig:

Han har på seg skotteskjørt over engineered jeans. Skjørtet gjør han mer maskulin, selv om dameskjørt. Psykologisk har han det på for å skape frirom, og kan leke med det ironisere over det ganske tidlig. Skjørtet gjør at Mathias gir konnotasjoner til Mathew Barney i øyeblikk, den maskuline initiererern inni sine egne filmer. (I portrett også mulighet for at Louise kan konnotasjon Bjørk, (spise sushi da. Nei boring)) Han plukker opp noe av håret Sara tar av seg underveis, lager merkelig hockeysveis av håret hans, banaliserer han selv, og dobler også Louises hiawata. De blir mer og mer banale i sine samplinger.

Psykologisk:

Utgangspunktet i begynnelsen er at han skal spille dum for å skape seg frirom til å slippe å forholde seg til folks stupiditet. Glir fort over i at han underholder seg med å iscenesette sosiale situasjoner og virkeligheter, og at situasjonen faktisk blir forvirret. Dette gjør også Mathias konkret: under forestillinger er det han som styrer timingene, på jakt etter denne virkelige forvirringen. Han er også motor i at déjà vu grepet skal fungere. Slipper ut konnotasjoner til audition, boretsslagmøte, skolegård, kommunestyremøte etc. -situasjoner der man må forholde seg til mennesker som er pasjonert opptatt av absurd banale ting og som tror at de er mer intelligente enn alle andre og tar seg frighet til å lære dem om livet.

Gjennom at Mathias manipulerer den sosiale konteksten kontinuerlig springer han unna å la seg stigmatisere, annet enn at han er klok, i sosiale spring/taktikker. Usikkert om han har empatiske evner (men ikke jobbet med psykopatisk inngangsport) Etterhvert blir han dratt med i faktisk lek, slik også Louise blir det. På slutten når forestillingen glir over i installasjon har han rytmefunksjon og blir psykologisk også vaktmester, fikser på maskinen får den til å gå, forholder seg ikke lenger til de andre som mennesker, men er lignende Saras instilling. Denne vendingen i psykologisk instilling skjer rundt konfrontasjonen med Louise, når møtet forsvinner og han får bekreftet at man er alene i verden uansett tata.

(ssensmoral johoo)
